

ва – zdegradована під тиском русифікації форма української мови, що має негативний як лінгвістичний, так і психологічний вплив на свідомість.

Суржик свідчить про бідність мовної культури, необізнаність із мовними нормами. Це небажання контролювати себе та байдуже ставлення до культурних надбань власної нації. «Двоязичіє», як його ще називають, є результатом багатовікових спроб знищити українську мову та українську націю загалом.

Зараз відсутнє повноцінне побутування живих форм українського розмовного мовлення. І допоки це питання не буде вирішеним, суржик продовжує паразитувати на мові, змінюючи її та знищуючи її самобутність.

Нажаль, однозначного вирішення цього питання не існує, а піднесення літературної української мови до загальноновживаного етапу – питання часу. Слід пам'ятати, що це можливо лише з допомогою самих українців. Саме тому необхідно виховувати сучасну людину, яка претендує на звання всебічно розвиненої особистості та усвідомлювати всю значущість збереження унікальної та самобутньої літературної української мови; неприпустимість існування такого негативного явища-паразита як суржик.

Мова – це важливий чинник самовизначення нації, надійна основа розвитку держави. За словами мовознавця Степаненко М.І, основна мета вивчення мови полягає в формуванні національно свідомої, духовно багаті мовної особистості, котра володіє уміннями і навичками вільно, комунікативно вмотивовано користуватися мовними засобами. Недарма кажуть, що мова – це душа народу.

Моргуненко А.
НТУ «ХП»

УКРАЇНСЬКА МОВА ТА СУЧАСНІСТЬ

Що таке мова? Начебто знає про це кожна людина, але насправді більшість вважає мову лише засобом порозуміння між людьми. Насправді ж цим не вичерпується її значення. У мові суспільство відображає свою історію, свою культуру, своє єднання. Мова для кожного народу

ніби друга природа, якась невід’ємна частина, що оточує його, живе з ним усюди.

А якою багатою є наша українська мова. Українська мова – одна з прадавніх слов’янських мов, вона є рідною для десятків мільйонів людей. Рівень розвитку рідної мови є частиною духовного розвитку. Тому знати, берегти і примножувати рідну мову – це обов’язок кожної людини.

Начебто і все чудово, і мова наша прекрасна, але насправді престиж мови залежить не від неї самої, а від її носіїв. На жаль, не всі українці усвідомлюють це. Тому українська мова в нашій державі стане престижною лише тоді, коли ми не будемо її соромитися, коли навчимося гарно, виразно, правильно говорити українською і будемо пишатися, що ми, українці, маємо таку чудову мову. Але, на жаль, реальність зараз зовсім не така, як хотілося б.

Російська мова посіла командні висоти в нашій державі, й ніхто цього не заперечує. Наприклад, на сучасному телебаченні всі програми російською мовою. А ось молодь, зокрема студенти, діляться перед телекамерою своїми враженнями чи розповідають про якусь ситуацію. Мова у них російська. А потім камера показує їх у колі друзів та близьких, і чуємо, що всі вони спілкуються між собою чудовою українською мовою. Так відбувається, бо більшість вважає російську мову престижнішою за українську.

Стверджувати, що існує якась небезпека для російської мови безглуздо, бо у російської мови є Росія. А про небезпеку для української мови треба говорити у повний голос, поки не пізно. Ставити українську мову в рівні умови з російською просто несправедливо.

А коли дивишся телебачення, де депутати чи інші поважні особи не можуть вимовити навіть словосполучення українською мовою, то це перетворюється на сміх і сором.

Громадяни нашої держави, як і будь-якої іншої, мають мовні обов’язки, що полягають у захисті та збереженні рідної мови. Знання рідної (державної) мови не обмежує можливості вивчати інші мови – споріднені й неспоріднені. Вислів «Скільки ти знаєш мов – стільки разів ти людина» ніколи не втратить своєї актуальності.

В Україні двомовність – природне явище. Але володіння двома мовами вимагає правильного користування ними. На жаль, часто говорять змішаною мовою, яку в побуті називають суржиком. Тому серед мовних обов’язків наших громадян слід виділити ще один – дотримуватись культури українського мовлення. Належний рівень мовної культури є свідченням розвинутого інтелекту людини, її вихованості. Культура мовлення має велике національне і соціальне значення: вона забезпечує толерантне спілкування людей, облагороджує їхні стосунки, сприяє підвищенню загальної культури як окремої людини, так і суспільства в цілому. Тому кожний з нас повинен дбати про свою мовну культуру і вимагати цього від інших.

Мало виходить українською мовою книжок, газет, у коридорах українських шкіл та вишів чуєш замість української російську мову. Настав час розширити функції української мови у сферах духовного, культурного, офіційно-ділового, державно-управлінського, науково-виробничого буття українців й утвердити її в побуті як основний засіб спілкування всіх громадян України.

Українська мова – національне надбання українського суспільства, вона має охоронятися та підтримуватися державою. Мовна політика як одна із складових частин державної має бути спрямована на забезпечення оптимального функціонування української мови в усіх сферах життя українського суспільства, їх подальшого розвитку та взаємодії.

Нагорна А.Г
НТУ «ХПІ»

СПЕЦИФІКА ТЕРМІНОЕЛЕМЕНТІВ У ГАЛУЗІ МАТЕРІАЛОЗНАВСТВА

Наука у житті відіграє важливу роль, тому що є сферою діяльності людини та спрямована на здобуття нових знань про навколишній світ. Галузь матеріалознавства відома у світі як технічна наука.